

ГЕНДЕРНИЙ ФАШИЗМ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО СВИТОГЛЯДУ

GENDER FASCISM AND ITS INFLUENCE ON THE FORMATION OF THE MODERN UKRAINIAN WORLDVIEW

Анотація. Доведено, що гендерна рівність потребує подолання негативних соціально-економічних наслідків як для жінок, так і чоловіків; є необхідною умовою економічного, соціального та політичного розвитку країни на засадах сталості. З'ясовано недоліки та запропоновано напрями удосконалення національного механізму забезпечення гендерної рівності в контексті сталого суспільного розвитку.

Ключові слова: гендерна рівність, сталий розвиток, індикатори соціально-економічного розвитку.

Abstract. It is proved that gender equality requires overcoming negative socioeconomic consequences for both women and men; There is a necessary economic, social and political development based on sustainability. It was found shortcomings and proposed ways to improve the national mechanism to ensure gender equality in the context of development.

Keywords: gender equality, sustainable development, social indicators-economic development.

Постановка проблеми. У 2017 році, особливо після Маршу жінок проти Дональда Трампа, почалась безкомпромісна світова боротьба проти сексизму та гендерної нерівності, яка розгорнута лівим істеблішментом в Європі і в США. Головним об'єктом гноблення з боку злісних «білих самців», фашистів на Заході є зовсім не бідні мусульмани, мігранти, чорношкірі або геї. Головним об'єктом гноблення з боку білих самців в розвинених країнах є жінки.

Аналіз досліджень і публікацій. Забезпечення гендерної рівності є питанням соціальної справедливості щодо розподілу благ і доступу до ресурсів, необхідною компонентою економічного та соціального вимірів сталого суспільного розвитку. На сучасному етапі тривимірна модель розвитку цивілізації на засадах сталості (замість двовимірної, що базувалася на еколого-економічних вимірюваннях) перетворила соціальну складову, у т.ч. гендерну рівність як один із її обов'язкових індикаторів, на провідний чинник. Цим обумовлений невідомий інтерес до проблеми залежності сталого суспільного розвитку в Україні від ступеня досягнення гендерного паритету. З другої половини 1990-х рр. предметом досліджень українських вчених були проблеми формування та реалізації гендерної політики (Л. Гонюкова, Н. Грицяк, Г. Даудова, І. Лазар, К. Левченко, Т. Мельник, Н. Оніщенко, М. Пірен, М. Попов), досягнення гендерної справедливості та рівності (Г. Бондар, О. Вілкова, І. Ілько, Л. Магдюк, Т. Марценюк, Т. Надвична, А. Фурман). З початку XXI ст. серед соціальних складових сталого розвитку (Д. Аброськін, М. Згуровський, Л. Масловська, Т. Маторина; Д. Прилуцький, Д. Шевчук) все більше уваги приділяється аналізу гендерного виміру суспільного розвитку (Г. Герасименко, О. Грішнова, К. Карпенко, Н. Лавриненко, С. Оксамитна). Разом із тим, дослідження взаємозв'язку гендерної рівності зі сталим суспільним розвитком в Україні не мають системного характеру.

Мета статті. Мета статті полягає в обґрунтуванні необхідності визначення місця гендерної рівності та політкоректності у сучасних проявах.

Виклад основного матеріалу. Сучасний фемінізм не має нічого спільного з боротьбою за жіночу рівність прав із чоловіками. Жертвою згвалтування стало вигідно стати - на цьому можна зробити велику кар'єру феміністки, це називається сьогодні «gare survivor». 2015 рік, шведська феміністка звинуватила коханця в тому, що він її згвалтував, тому що він зайнявся з нею сексом без презерватива. Це була дуже дивна дама: вона до цього ще звинувачувала свого студента в тому, що він її спокусив. А спокусив він її тим, що він посилав на її лекціях смски, а сексуальним актом це було тому, що якби вона була чоловіком, то він би не наважився смску посилати. Тобто його дія була пов'язана з тим, що, ось, він відчував до неї зневагу, а тому він гендерний фашист. Так ось ця дама всерйоз вважала, що 3 мільярди людських самців складається в злісному сексистській змові проти 3 мільярдів людських самок. Це була просто офіційна позиція. І ось тоді це здавалося якимось фріком. А тепер у 2017 році це, в загальному плані, норма, тому що якщо подивитися на ліві ЗМІ західні, то можна нарватися на скандал типу такого: якась дівчина Шарлотта Прудман вішає своє фото в LinkedIn. Їй пише чоловік на ім'я Олександр Картер-Сілк, каже, що вона виглядає приголомшливо. Шарлотта Прудман, Прудман, яка є практикуючий феміністський адвокат, кричить: «Сексизм! Як сміє цей фашиствующий самець хвалити моє обличчя, а не мої професійні здібності!»

Сер Тім Хант, нобелівський лауреат необережно пожартував протягом 30-секундного спічу на феміністському ланчі про те, чи не створити б нам сегрегіровані лабораторії? Після чого феміністки, які на цьому ланчі були присутні, знищили його репутацію так, що не встиг його літак приземлитися в Хітроу, як він дізнався, що він звільнений зі своєї посади в University College London. Його навіть зажадали позбавити Нобелівської премії. А коли сер Тім Хант чесно сказав, що він пожартував, то «The Washington Post» присудила йому звання «Non-apology of the year», «невибачення року».

Про згвалтування і говорити нема чого. З точки зору сучасної феміністки сексу немає. Як в СРСР. Є тільки чоловіче насильство. А якщо мужика за секс не посадили, це не його заслуга, це феміністок недоробка.

2006 рік, стриптизерка на ім'я Крістал Мангум. Жінка завжди сиділа на наркотиках, у неї була шизофренія. А у шизофреніка класичне звичай, він завжди є агресором, який постійно виставляє себе жертвою. Вона постійно подавала в поліцію заяви на приятеля, що він її згвалтував та на чоловіка, що він хотів її вбити. Зрештою, вона свого бойфренда намагалася вбити, вже причому на очах поліцейських: вона його підпалила. А іншого бойфренда вона таки зарізала і опинилась у в'язниці на 18 років. В березні 2006 року кілька молодих самців з Університету Дьюк з команди покликали до себе на вечірку стриптизерок. Вони замовляли біленьких, приїхали чорненькі, в тому числі ось ця ось Мангум Кристал. Обидві сторони посварилися. Дівчата поїхали. Причому, після цього дівчата теж між собою посварилися. Соратниця, одна з цих дівчат (Робертс) починає виштовхувати цю Мангум зі своєї машини. Відбувається скандал. Звертаються вони до охоронця в супермаркеті, викликають поліцію і оскільки ця дама знаходиться в неосудному стані, вона не може фізично йти, її тягнуть в психушку і тут, коли вона розуміє, що відбувається, вона кричить, що «Мене згвалтували!». І тут відбувається неймовірне, бо ця дівчина, яка не в'яже лика, ця дівчина з відповідною психічною історією, яка плутається в свідченнях, яка розповідає весь час різну версію, що з нею сталося ... Причому, ніяких слідів ДНК її передбачуваних кривдників нема. Проте, місцевий окружний прокурор Ніфонг стає за неї стіною. За тиждень роздає сотню інтерв'ю про те, що він не потерпить цих білих расистів і гвалтівників. Студентів заарештовують. І починається фантастична історія. Поліція розуміє, що вони ніяк не можуть підбити її показання під реальність, тому що вона весь час бреше і її свідчення весь час не відповідають дійсності. Вона, наприклад, починає розповідати про те, що впізнає серед злочинців ту людину, яка її гвалтувала, але ця людина свідомо раніше виїхала з вечірки. Поліція починає тероризувати тих людей, які розповідають правду, але показання яких не відповідають показаннями жертви згвалтування. Вона заарештовує таксиста, який відвіз

цього обвинуваченого раніше, ніж повинно було статися зґвалтування. Вона заарештовує колишнього чоловіка стриптизерки, вона заарештовує її приятеля. Вони забувають суду сказати, що вони знайшли сліди самої різної сперми крім сперми обвинувачених. І все це на користь психопатки, клінічної брехухи, яка згодом була в 2010 році арештована за спробу вбивства, а через 3 роки вбила чергового свого співмешканця і сіла в тюрму на 18 років. У чому була справа? Окружний прокурор Ніфонг в цей момент був у розпалі виборчої кампанії, йому дуже була потрібна підтримка чорношкірого населення і дуже потрібна була підтримка феміністок.

Журнал «Rolling Stone» (2016 рік) – одна дівчина розповідала, що її страшно зґвалтували на вечірці студентського братства, після чого вона стала гірше вчитися. Журналістка опублікувала шокуючу статтю, чому університет не вживає заходів? З'ясувалося, що жінка все висмоктала з пальця. І не просто висмоктала з пальця: вона була патологічна брехуха, яка не користувалася увагою хлопчика, який їй подобався, вона спочатку вигадала собі умовного залицяльника, потім вона заявила, що цей залицяльник її зґвалтував. А потім, коли їй сказали «А чого ж ти погано вчишся?», Вона згадала про це зґвалтування. А потім, найголовніше, що в усьому цьому ключову центральну роль зіграла дама, яка в цьому університеті завідувала боротьбою проти зґвалтувань. Тобто вона пояснила цій дівчині, що вона є жертвою і дівчина стала робити кар'єру на цьому: вона виступала, вона розповідала, що вона «gape survivor». Тобто ось ця клінічна брехуха, яка погано вчилася, ще з цього зробила кар'єру.

2016 рік, Університет штату Мічиган, хлопчик і дівчинка жили разом, а потім хлопчик від дівчини пішов. Тоді вона подала заяву, що він її зґвалтував. Тут навіть університет не витримав і сказав їй: «До дому!». Тоді вона стала по всьому кампусу ходити з матрацом, і це був не просто її протест проти сексуального насильства, це був її дипломний проект, самовираження, який схвалив її викладач.

Загалом, кількість п'яних студенток, які спочатку тягнуть в своє власне ліжко самця, а на наступний ранок подають на нього за зґвалтування, в загальному, вже б'є всі рекорди. І думка, що за деякі свої вчинки треба нести відповідальність, цим прекрасним леді не приходить в голову. А якщо навіть вона прийде їм в голову, то їх переконують, бо при кожному американському університеті при Обамі завели спеціальну штатну посаду, і володарка якраз цієї посади пояснить студентці, що за все її вчинки відповідальність нести повинен хтось інший.

Що погано у всіх цих справах? Ну, по-перше, те, що вони побудовані за принципом інквізиції. Жертва в них завжди, якщо і хоче, залишається анонімною. Тобто навіть якщо чоловіка виправдовують, то це йому встає парою років нервування, ганьби в газетах, звільнення з роботи і так далі. А жертва, навіть якщо вона брехала, вона анонімна. Інше, звичайно, ще гірше, тому що невідомо чого ця культура може навчити дівчат у прийнятті ними рішень у майбутньому. Тому, що вони вже вивчили головне правило – «відповідальність за їх дії повинен нести хтось інший». Звичайно, найлегше тут сказати ось цю знамениту фразу «Сама винна». Дівчина напилася п'яна? Дівчина затигла до себе в кімнату мужика? Вона має право. Ні, вона зовсім не винна! Але треба сказати, що мужик теж не винен. Що деякі речі трапляються. Що дівчина повинна відповідати за свої вчинки сама, бо такими темпами, якщо ми будемо за всі свої вчинки шукати когось іншого винного, то скоро студентки подаватимуть на викладачів до суду після того, як ті поставили їм погану оцінку, що, мовляв, ось вони, викладачі повинні були їх навчити, а не навчили, і це їх провина. Треба також зазначити, що не всі сфери людського життя регулюються законом. Ну, ось, так влаштоване життя. Ось, був молодий чоловік, з яким жила жінка. Може бути, він страшний негідник. Це правда. Може бути, навіть дуже хоче йому помститися. Але це не означає, що ця проблема вирішується написанням заяви. Зло в світі трапляється, shit happens. Більш того, якщо вона не написала на нього заяву, вона постраждала жертва. А якщо вона написала на нього заяву, то ситуація з моральної точки зору, вибачте, трішки змінилась. А найголовніше, звичайно, полягає в тому, що немає

свободи без відповідальності. Ось, в XIX столітті заяви про те, що «я напилася п'яна, я притягла до себе мужика, він мене звалтував», вони порушили б гомеричний регіт, бо секс асоціювався із часом який наступав після весілля.

Абсолютною правдою є те, що жінки в сучасному суспільстві менше заробляють. Але слід враховувати, що в сучасному західному суспільстві у жінки вибір більше, ніж у чоловіка. Ну, ось, у всьому, навіть в одязі – можна носити спідницю, можна штани. Ви уявляєте собі чоловіка в спідниці?

Те ж саме стосується соціальних ролей. Це правда, що жінки заробляють менше чоловіків. Вибір проте більше: можна піти на роботу, можна вийти заміж. Ніхто не здивується, якщо жінка перебуває на утриманні у чоловіка, і більше того, якщо цей чоловік мільярдер, це є найвигіднішою стратегією виживання. Тобто справа не в тому, що вона дурненька дівчинка, вона вийшла заміж. Ні. З точки зору життєвої стратегії дуже часто вона поступила абсолютно правильно. А якщо уявити собі чоловіка, який замість того, щоб піти на роботу, одружився і його утримує дружина, ну, це взагалі соціально неприйнятний варіант поведінки. Навіть професія гламурної утриманки для жінки зовсім не ганебна в сучасному світі. Інша справа, для чоловіка. Крім того на Заході більш-менш рівні жінки і чоловіки, і за цей час накопичилася статистика, яка говорить, що з журналістикою все нормально: жінки-журналісти якось не гірше журналістів-чоловіків. З літературою все нормально: ніяка Джоан Роулінг не гірше літераторів-чоловіків, причому це стандартне явище в тих культурах, в яких жінки отримували хорошу освіту.

Жінки можуть бути хорошими правителями. Знову ж таки, це не новина з часів княгині Ольги та Анни Ярославни королеви Франції. Все нормально з біологією і з лікарями. А, ось, скажімо, з фізикою не дуже добре. Ось, якщо подивитися, яка кількість лауреатів Нобелівської премії з фізики після Марії Кюрі і доньки були жінки, ну, якось не густо. Тому коли чергова феміністка подає в суд на Теслу зі словами, що там в Теслі гендерна дискримінація, і доводить це тим, що в Теслі набагато більше інженерів-чоловіків працює, ніж інженерів-жінок, то це пов'язано виключно з гендерних фашизмом.

Немає і не може бути жодних фактів проти рівності жінок і чоловіків, але якщо подивитися, яка риса європейського суспільства сприяла протягом століть його розвитку і прогресу, то ця риса буде моногамія та її найбільша коштовність – жінка. Сучасний фемінізм не має нічого спільного з боротьбою за жіночу рівноправність, яку повинна поважати будь-яка освічена людина. Тому що сучасний фемінізм не вселяє жінкам, що вони рівні з чоловіками, він вселяє жінкам, що вони жертви, що їх образили. І в цьому, власне, відповідь на питання.

Висновки. На початку минулого століття ліві усього світу (комуністи, анархісти, соціалісти), розраховували на пролетаріат, вони боролися за права пригноблених трудящих. У сучасному Заході трудящих не дуже багато залишилося, а, головне, вони не відчують себе пригнобленими. Вони голосують за Трампа, за «брексит», і вважають, що ліваки сидять у них на хребті. Тому лівому істеблішменту потрібні нові категорії пригноблених, за права яких можна боротися. Це мігранти, геї, мусульмани, звичайно, жінки. Це невичерпний рудник, з якого видобуваються жертви гноблення. Якщо навіювати половині населення, що їм всі винні, це відкриває нечувані можливості. Маркс з його пролетаріатом відпочиває. Сьогодні заспокоїти всіх нас може тільки те, що оскільки в Україні поки править не лівий істеблішмент, а дуже корумпована верхівка, то питання боротьби проти сексизму у нас стоїть тільки в парі окремих політиків. Але ЄС від нас не так далеко як нам здається. Саме тому нам потрібно бути готовими до появи в нашому законодавстві нових правил феміністичного характеру. Правил які внесуть в наше українське життя дух вільної Європи. Європи, з якою нас й досі не об'єднав «без віз».

Список використаних джерел

1. Безпека життєдіяльності жінок і чоловіків: гендерний аспект: матеріали обл. наук.-практ. конф. – Чернігів, 2007. – 178 с.

2. Бовуар С. Друга стаття. В 2 т. / Сімона де Бовуар; пер. з фр. Н. Воробйова, П. Воробйов, Я. Собко. – К.: Основи, 1994. – Т.1. – 390 с.
3. Гендер для “чайників”. – М.: Звенья, 2006. – 264 с.
4. На шляху подолання гендерного насильства і дискримінації. – Чернігів, 2009. – 37 с.
5. Основи теорії гендеру: навч. посіб. / Відп. ред. М. М. Скорик. – К.: К.І.С., 2004. – 535 с.
6. Павличко С. Фемінізм / С. Павличко; передм. В. Агеєвої. – К.: Основи, 2002. – 322 с.